

Mikä tekee lukuvuosiarviointista haastavaa? Miten tilannetta pystyisi parantamaan?

Opettajilla on erilaiset arvosanakriteeristö kaikesta huolimatta, vaikka on olemassa arvosanoille standardi.

Arviointia voi helpottaa selkeä ns arvosanakoe, esim jotta saat 6 sinun tulee osata ainakin nämä asiat.

Jos ei osaa voi antaa 5 tai miettiä miten arviointi voi toteutua totuudenmukaisesti ympäri Suomen.

Koulussamme (ainakin yläkoulun puolella) käytetään hyvin erilaisia arvosana-asteikkoja kokeiden arvioinnissa ja lisäksi formatiivisessa arvioinnissa ei ole mitään yhtenäistä linjaa eri oppiaineiden välillä.

Mikä on se oikea linja ja sopiva arvosana-asteikko, jotta annettu numero todistuksessa vastaisi OPS:n tavoitteiden saavuttamista mahdollisimman hyvin?

Esimerkiksi koesuorituksen tai työskentelyn arviointia on edelleen haastava tehdä verraten opetussuunnitelmassa asetettuihin tavoitteisiin. Tiettyyn arvosanaan on lueteltu aina useita osaamistavoitteita, mutta miten arviointi tapahtuu, jos vaikkapa oppilas täyttää arvosanan 7 osaamistavoitteista puolet mutta kuitenkin myös joitakin vaikkapa arvosanan 9 tavoitteita? Näiden eri tavoitetasojen kriteereitä joutuu aina pyörittelemään ja yhdistelemään ja määrittämään tapauskohtaisesti, millä tasolla oppilas keskimäärin on.

OPS:in hankalasti tulkittavat kriteerit. Niissä ei ole tarpeeksi konkretiaa. Pienen koulun haaste on myös, että oppilasjoukko on suppea eikä ole saman aineen kollegaa, jonka kanssa pohtia yhdessä arviointia.

On paljon oppilaita, joilla on runsaasti poissaoloja. He eivät anna näyttöjä työskentelystä, joten sitä ei voida huomioida arvioinnissa.

Kaikille oppilaille tietyn arvosanan saamiselle pitäisi olla samat kriteerit.

Opettajalle on haastavaa yrittää järjestää moninaisia tilaisuuksia ja tilanteita näytöille.

Painetta hyviin tai tiettyihin arvosanoihin voi tulla myös huoltajien suunnalta.

Tilannetta selkeyttää OPS:n arviointikriteerien tähdentäminen oppilaille ja huoltajille.

Koska arvioinnin tulisi olla myös kannustavaa, numero saattaa olla liian hyvä oppilaan oikeaan osaamistasoon nähden.

Esim. se tuntuu välillä hankalalta, että kun 7.luokkalaiset (pojat) ovat hyvin hankalassa ikävaiheessa ja tunneilla toimiminen ei onnistu vaikka siksi, että kavereille pitää esittää ja hormonit ovat sekoittaneet aivotoiminnan jo muutenkin, niin joudumme siinä vaiheessa antamaan pakollisista 7.luokkaan päättävistä taito- ja taideaineista kevätnumerot, jotka ovat samalla päättöarviot, eli 9.luokan todistukseen jäävät arvosanat. Tämä on joidenkin oppilaiden kohdalla oikeastaan todella harmillinen juttu, koska ikävaihe sekoittaa osaltaan omatoiminnanohjauksen taidot ja numerot saattavat siksi jäädä kovinkin heikoiksi taito- ja taideaineissa.